

The Silent Majority Speaks

‘Elk gezicht zou dat van een politieke gevangene of een martelaar kunnen zijn’, verklaart Bani Khoshnoudi in *The Silent Majority Speaks*, opgenomen in Teheran tijdens de ‘groene revolutie’ en tot 2013 clandestien verspreid als het anonieme werk van The Silent Collective. Een volksopstand tegen de dictatuur filmen zonder de deelnemers in gevaar te brengen; een eeuw politieke opstanden samenvatten, die systematisch en bloedig werden neergeslagen; en de schadelijke, dodelijke of juist emanciperende functies van beelden weerspiegelen: de manier waarop *The Silent Majority Speaks* al deze taken uitvoert, is een directe aanwijzing voor wat deze kunstenaars, filmmaakster en producenten drijft.

Cem

Gefilmd in Super-8 tijdens een demonstratie van Koerden in Parijs, sluit *Cem* aan bij het idee van een collectief lichaam. In het Perzisch en Koerdisch betekent ‘cem’ of ‘jam’ samenzijn, verenigd zijn; de term verwijst ook naar soefi-bijeenkomsten, die zich altijd door middel van dans manifesteren.

Here and There: Minutes on the New Iranian Revolution

Uit welke ruïnes komen we tevoorschijn? De beelden komen met moeite tevoorschijn, maar toch verschijnen ze, vanzelf, verzameld door kleine handjes. Data, uren en aanwijzingen om aan de vitale kracht van ons verzet een nieuwe kalender terug te geven die voor ons vorm krijgt. Deze ‘wij’ die hier is, die van een afstand toekijkt, die volgt, die archiveert en die bij elke minuut hoopt de polsslag te horen die nog steeds getuigt van een hardnekkige vastberadenheid. De bevrijdingsbeweging in Iran is intergenerationeel en pluriform. Ze definieert zichzelf met elke minuut die voorbijgaat door middel van gebaren en de beelden die ze documenteren, de vuren en de lichamen die op de ruïnes van ons verleden ronddansen.